

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Csp/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117224907
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:6117224907.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: ES-RD 5, s.r.o. so sídlom Trnavská cesta 16785/74B, 821 02 Bratislava, IČO: 50 264 109, zast. Advokátska kancelária KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o., Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z. XXXX/XXX, XXX XX J. W., zast. Advokátska kancelária JUDr. Jozef Škerda, Radlinského 1727/49, 026 01 Dolný Kubín, v spore o zaplatenie 217.164,XX eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100%, ktoré je žalobca povinný zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica následne postúpenou tunajšiemu súdu dňa 21.09.2017 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 217.164,84 eur titulom náhrady škody, pričom v odôvodnení podanej žaloby uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.04.2016, sp. zn. 1T/85/2014 bol žalovaný uznaný za vinného pre zločin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Trestný zákon“) na tom skutkovom základe, že v období od presne nezistenej doby mesiaca október 2011 do presne nezistenej doby mesiaca február 2012 dával P. B., konajúcemu za firmu Marián Balun - BAPA, Na Diele 451, Trstená, príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného odpadu v objeme 16.928,3 m³, čo predstavuje 22.006,79 ton odpadu v rozsahu 441.932,18 € na miesto, ktoré na tento účel nebolo určené, a to na pozemky parc. č. CKN XXXX/X o výmere 25.130 m², zastavané plochy a nádvorcia, k. ú. Ružomberok, D. XXXX vo výmere 6.688 m², zastavané plochy a nádvorcia, k. ú. Y., vedené na LV č. XXXXX k. ú. Y., ktorých vlastníkom sú Technické služby Ružomberok, a.s., Pivovarská 9, Ružomberok vo vlastníckom podiele 1/1, ďalej na pozemky parc. č. D. 6859 vo výmere 7.308 m², zastavaná plocha a nádvorcia, k. ú. Ružomberok, D. XXXX vo výmere 4.792 m², zastavaná plocha a nádvorcia, k. ú. Ružomberok, vedených na LV č. XXXX, k. ú. Ružomberok, ktorých vlastníkom bola SETA Tehelne, a.s., Bytčická 89, Žilina, vo vlastníckom podiele 1/1 a takéto nakladanie s odpadmi bolo v rozpore s ustanovením § 18 ods. 1,4 písm. a), § 19 ods. 1 písm. g) zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov. Týmto rozsudkom bol žalovaný odsúdený podľa § 302 ods. 4 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil a žalovanému uložil probačný dohľad so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Podľa § 287 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Trestný poriadok“) súd uložil žalovanému nahradiť poškodenej spoločnosti J.K.B.2, spol. s r.o., so sídlom Vyšné Matejkovo 28,

034 01 Ružomberok, IČO:36 381 420 (ďalej len ako „J.K.B.2, spol. s r.o.“), škodu vo výške 125.356,- € a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal J.K.B.2, spol. s r.o. so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie. Na základe podaného odvolania zo strany prokurátora ako i žalovaného bola predmetná vec pod. sp. zn. 3To/79/2016 prejednaná Krajským súdom v Žiline na verejnom zasadnutí, pričom Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 06.10.2016 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), f), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/85/2014 z 25.04.2016 vo výroku o treste a výroku o náhrade škody. Zároveň na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku žalovaného odsúdil podľa § 302 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona (§ 36 písm. j/) na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a žalovanému zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, so stanovením skúšobnej doby 3 roky a podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd prikázal žalovanému v skúšobnej dobe na vlastné náklady odstrániť z pozemkov parc. č. D. XXXX/X, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX v katastrálnom území Ružomberka, ktoré sú vo vlastníctve Technických služieb Ružomberok, a.s. a J.K.B.2, spol. s r.o. odpad v množstve 16.928,3 m³. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd J.K.B.2, spol. s r.o. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Dňa 30.06.2017 uzavrel žalobca so spoločnosťou J.K.B.2, spol. s r.o. v súlade s § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení (ďalej len „Obchodný zákonník“) tzv. nepomenovanú zmluvu - Dohodu o postúpení práv a povinností (ďalej len ako „Dohoda“). Podľa čl. 2 bod 2.1. Dohody: „Predmetom tejto Dohody je postúpenie práv a povinností Účastníka 1 voči X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z. XXXX/XXX, OXX XX J. W. (ďalej len „X. Q.“) z titulu nároku na náhradu škody, s ktorým bol Účastník 1 odkázaný na občianske súdne konanie odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline, zo dňa 06.10.2016, sp.zn. 3To/79/2016.“ Podľa čl. 2 bod 2.2. Dohody: „Účastník 1 touto Dohodou bezodplatne postupuje svoje práva na náhradu škody voči X.ovi Q. na Účastníka 2 a Účastník 2 súhlasí s ich nadobudnutím vo svoj prospech. S účinnosťou od momentu podpísania tejto Dohody prechádzajú všetky práva a povinnosti vrátane práv na vymáhanie škody v súdnom a exekučnom konaní na Účastníka 2.“ V zmysle citovaných ustanovení Dohody tak poškodená spoločnosť J.K.B.2, spol. s r.o. postúpila svoje práva na vymáhanie škody v súdnom konaní na žalobcu. Vyššie uvedená Dohoda tak zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na vymáhanie náhrady škody v súdnom konaní. Vyššie uvedeným odsudzujúcim Rozsudkom Krajský súd v Žiline potvrdil, že zodpovedným subjektom za škodu spôsobenú J.K.B.2, spol. s r.o. neoprávneným nakladaním s odpadmi je žalovaný, čo zakladá jeho pasívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní o náhradu škody. Vykonaným dokazovaním v Trestnom konaní totiž Krajský súd v Žiline vyvodil záver, že to bol žalovaný, ktorý vydal príkazy na vývoz vzniknutého odpadu na miesta, ktoré neboli na to určené, teda konal v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi nakladanie s odpadmi. Uvedenými právnymi predpismi mal súd na mysli zákon č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o odpadoch“) a to konkrétne § 18 ods. 1, podľa ktorého: „Každý je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade s týmto zákonom; ten, komu vyplývajú z rozhodnutia alebo povolenia vydaného na základe tohto zákona povinnosti, je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať aj v súlade s týmto rozhodnutím alebo povolením. Pri nakladaní s odpadmi alebo inom zaobchádzaní s nimi je každý povinný chrániť zdravie ľudí a životné prostredie.“ Podľa § 18 ods. 3 písm. a) Zákona o odpadoch: „Zakazuje sa uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom.“ Podľa § 19 ods. 1 písm. f) Zákona o odpadoch: „Držiteľ odpadu je povinný odovzdať odpady len osobe oprávnenej nakladať s odpadmi podľa tohto zákona, ak nezabezpečuje ich zhodnotenie alebo zneškodnenie sám.“ Žalovaný svojím konaním porušil všetky vyššie citované zákonné ustanovenia a to takým spôsobom, že neoprávnenne zaviezol stavebnou resp. tehelnou suťou nasledovné pozemky, ktoré boli vo vlastníctve J.K.B.2, spol. s r.o.:

- pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, okres Ružomberok, obec Ružomberok, katastrálne územie Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXX, parc. registra “C”, parc. č. XXXX, o výmere 7308 m², zastavané plochy a nádvorie,
- pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, okres Ružomberok, obec Ružomberok, katastrálne územie Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXX, parc. registra “C”, parc. č. XXXX, o výmere 4792 m², zastavané plochy a nádvorie.

V tejto súvislosti podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „OZ“): „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.“ Podľa § 420 ods. 2 OZ: „Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.“

V zmysle citovaných zákonných ustanovení tak žalovaný zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil J.K.B.2, spol. s r.o. svojim nezákonným konaním. V rámci vykonaného dokazovania v Trestnom konaní vypracoval znalec v odbore Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, Odhad hodnoty stavebných prác, Pozemné stavby Ing. Ivan Čierny znalecký posudok č. 32/2014 zo dňa 15.05.2014 (ďalej len ako „Znalecký posudok“), ktorým jednoznačne ustálil výšku spôsobenej škody. V závere Znaleckého posudku sa znalec vyjadroval k trom otázkam vzťahujúcim sa k výške spôsobenej škody:

A. určenie hodnoty pozemkov parc.č. KN C XXXX, XXXX/X, XXXX a XXXX v k.ú. Ružomberok pred a po zavezení odpadom,

B. stanovenie odhadu hodnoty stavebných prác potrebných na uvedenie jednotlivých pozemkov do pôvodného stavu ku každému pozemku samostatne,

C. stanovenie odhadu výšky poplatku v prípade, že by bolo uskladnenie stavebnej sute a iného odpadu na uvedených pozemkoch legalizované a spoplatnené.

Ad A.

K otázke č. 1 znalec vykonal analýzu hodnoty poškodených pozemkov pred a po zasypaní stavebnou resp. tehelnou suťou. Z uvedenej analýzy jednoznačne vyplýva nasledovný výsledok:

- rozdiel v hodnote parcely č. XXXX pred a po zavezení odpadom predstavuje sumu 75.710,88 €,

- rozdiel v hodnote parcely č. XXXX pred a po zavezení odpadom predstavuje sumu 49.645,12 €.

Vyššie uvedené vyčíslenie teda predstavuje spôsobenú škodu na pozemkoch J.K.B.2, spol. s r.o., t.j. ich znehodnotenie v celkovej

výške 125.356,- €.

Ad B.

V otázke č. 2 bolo úlohou znalca stanoviť odhad hodnoty stavebných prác potrebných na uvedenie jednotlivých pozemkov do pôvodného stavu ku každému pozemku samostatne. Znalec stanovil hodnotu vyššie uvedených stavebných prác na sumu 812.466,98 € s DPH. Žalobca však podotýka, že Rozsudkom Krajského súdu v Žiline bol žalovaný zaviazaný na vlastné náklady odstrániť z poškodených pozemkov odpad v množstve 16.928,3 m3, t.j. kompletne množstvo odpadu. Z toho dôvodu si žalobca v rámci náhrady škody túto sumu neuplatňuje, nakoľko ju žalovaný bude musieť vynaložiť z vlastných prostriedkov v rámci povinnosti, ktorá mu bola Rozsudkom Krajského súdu v Žiline stanovená.

Ad C.

V otázke č. 3 bolo úlohou znalca stanoviť odhad výšky poplatku v prípade, že by bolo uskladnenie stavebnej sute a iného odpadu na uvedených pozemkoch legalizované a spoplatnené. V tomto prípade ide teda o určenie ušlého zisku za uloženie stavebnej sute, pričom zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že odhad výšky poplatku na celý objem sute, ktorý bol na poškodených pozemkoch uložený, predstavuje sumu 333.244,42 € s DPH.

Znalec vo vzťahu k uvedenej otázke zároveň konštatoval, že odhad výšky poplatku potrebného v prípade, ak by bolo uskladnenie stavebnej sute a iného odpadu spoplatnené, a to na každý pozemok zvlášť, nie je možné zistiť, nakoľko nie je k dispozícii kubatúra navezenej sute a iného odpadu zvlášť pre každý pozemok. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalovaný uložil stavebnú suť na nasledovné pozemky:

- pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, okres Ružomberok, obec Ružomberok, katastrálne územie Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXX, parc. registra "C", parc. č. XXXX, o výmere 7308 m2, zastavané plochy a nádvorcia,

- pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, okres Ružomberok, obec Ružomberok, katastrálne územie Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXX, parc. registra "C", parc. č. XXXX, o výmere 4792 m2, zastavané plochy a nádvorcia.

- pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, okres Ružomberok, obec Ružomberok, katastrálne územie Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXXX, parc. registra "C", parc. č. XXXX, o výmere 6688 m2, zastavané plochy a nádvorcia (vo vlastníctve Technické služby Ružomberok, a.s.),

- pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, okres Ružomberok, obec Ružomberok, katastrálne územie Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXXX, parc. registra "C", parc. č. XXXX/X, o výmere 25.130 m2, zastavané plochy a nádvorcia (vo vlastníctve Technické služby Ružomberok, a.s.).

Celková výmera poškodených pozemkov tak predstavuje 43.918 m2. Z toho výmera pozemkov žalobcu predstavuje 12.100 m2. Celková suma ušlého zisku vo vzťahu k súhrnej výmere poškodených pozemkov 43.918 m2 predstavuje 333.244,42 € s DPH. Z toho suma pripadajúca na pozemky žalobcu v rozsahu 12.100 m2 predstavuje sumu 91.808,84 €. Celková spôsobená škoda, t.j. znehodnotenie

pozemkov spolu s ušlým ziskom, tak predstavuje sumu 217.164,84 €. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje i úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ odo dňa 20.09.2014, t.j. deň nasledujúci po záverečnom preštudovaní spisu J.K.B.2, spol. s r.o. v Trestnom konaní. Takto určený začiatok omeškania žalovaného je i v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.04.2002, sp.zn. 6 To 8/2002, podľa ktorého: „I. Páchatel' trestného činu, ktorý úmyselne spôsobil trestným činom majetkovú škodu vyjadriteľnú v peniazoch, je povinný, ak si poškodený riadne a včas taký nárok uplatní, nahradiť poškodenému nielen škodu, ktorú trestným činom spôsobil, ale aj jej príslušenstvo - napr. úroky z omeškania, pri výpočte ktorých je potrebné vychádzať z ustanovenia § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a konkrétneho rozhodnutia bankovej rady Národnej banky Slovenska o výške diskontnej sadzby. Páchatel' trestného činu je v omeškani najneskôr deň po tom, ako sa dozvedel o tom, že má zaplatiť dlh a v akej výške, teda v prípravnom konaní najneskôr pri preštudovaní spisu (§ 166 ods. 1 Trestného poriadku).“ .

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp. zn. 3Up/158/2017 zo dňa 08.08.2017 vydal platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej (č.l.78-81 spisu), v dôsledku čoho došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu a na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní bola predmetná vec postúpená Okresnému súdu Ružomberok.

3. Žalovaný v podanom odpore považoval žalobou uplatnený nárok za nepreukázaný a nedôvodný a žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu od Dohody o postúpení práv na náhradu škody zo dňa 30.06.2017, ktorú žalovaný považuje za neplatnú v zmysle § 307 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre jej neurčitost', ako aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu. Podľa Rozsudku 1T/85/2014 mal žalovaný dávať príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného odpadu v období od presne nezistenej doby mesiaca október 2011 do presne nezistenej doby mesiaca február 2012, pričom v tomto období bol žalovaný konateľom spoločnosti Florance s.r.o., ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti, z ktorých mal odpad pochádzať. Ak teda aj žalovaný dával príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného odpadu, tieto dával ako konateľ spoločnosti Florance s.r.o.. Z týchto dôvodov je v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovednou osobou za prípadne vzniknutú škodu spoločnosť Florance s.r.o., ktorá je zároveň aj osobou zodpovednou za umiestnenie odpadu na pozemkoch parcelné č. KN XXXX, XXXX/X, XXXX a XXXX k. ú. Ružomberok ako to vyplýva z rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Ružomberku č.OA2013/00014-26 zo dňa 04.03.2013. Z rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Ružomberku č.OA2013/00014-27 zo dňa 04.03.2013 vyplýva, že Obvodný úrad životného prostredia v Ružomberku ako osobu zodpovednú za umiestnenie odpadu na pozemkoch parcelné č. KN XXXX, XXXX/X, XXXX a XXXX k. ú. Ružomberok v rozpore so Zákonom o odpadoch určil spoločnosť NITRAVASTAV s.r.o.. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v čase spáchania skutku konateľom spoločnosti Florance s.r.o. a vzhľadom na citované rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Ružomberku zo dňa 04.03.2013 žalovaný má za to, že nároky uplatnené žalobcom v tomto konaní voči nemu ako fyzickej osobe sú nedôvodné a vznáša námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Zároveň žalovaný namieta aj vznik škody, respektíve výšku škody, pričom dôkazné bremeno na preukázanie vzniku vrátane presnej výšky škody znáša žalobca. Žalovaný zároveň namietol Znalecký posudok č.32/2014 ktorý nie je hodnoverným a dostatočným podkladom na preukázanie výšky škody, keď vychádza z neobjektívnych podkladov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. nadobudla vlastnícke právo k pozemkom parcelné č. D. XXXX a XXXX k. ú. Ružomberok na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 08.02.2013 s pôvodným vlastníkom SETA Tehelne a.s., ktorej vklad do katastra nehnuteľnosti bol povolený dňa 09.01.2014. Zo znenia Kúpnej zmluvy vyplýva, že kupujúci spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. kupovala uvedené pozemky po vykonaní ich ohliadky v stave, v akom boli v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy (t. j. po zavezení odpadu), z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. vedela, v akom stave pozemky kupuje. Uvedené v trestnom konaní potvrdila aj svedkyňa Zuzana Paurová. Z rozsudku 1T/85/2014 ďalej vyplýva, že k zavezeniu odpadu na vyššie uvedené pozemky malo dôjsť už pred uzatvorením Kúpnej zmluvy zo dňa 08.02.2013 so spoločnosťou SETA Tehelne a.s., teda k znehodnoteniu pozemkov mohlo dôjsť predtým ako spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. nadobudla vlastnícke právo k týmto pozemkom, preto uvedenej spoločnosti nemohla vzniknúť žiadna škoda. Škoda spočívajúca v znehodnotení pozemkov spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. nemohla vzniknúť aj z toho dôvodu, že uvedené pozemky boli určené na vybudovanie skládky

odpadov a na tieto pozemky bolo aj vydané stavebné povolenie a rozhodnutie o zmene nedokončenej stavby „Skládka inertného odpadu - Ružomberok“. Stanovisko žalovaného je totožné so stanoviskom prokurátorky Okresnej prokuratúry Ružomberok JUDr. Jany Púčekovej uvedený vo vyjadrení k dovolaniu odsúdeného zo dňa 24.02.2017, v zmysle ktorého žiadna škoda nebola spôsobená spoločnosťou SETA Tehelne a.s. Žilina ani Technickým službám Ružomberok a už vôbec nemohla vzniknúť žiadna majetková škoda spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. Ružomberok, ktorá neskôr kúpila dva pozemky od SETA Tehelne Žilina spolu aj s odpadom.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu (č.l.104-108 spisu) poukázal v súvislosti s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2016 zo dňa 06.10.2016, v zmysle ktorého bola poškodená spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, pričom toto právo z titulu nároku na náhradu spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. postúpila dohodou zo dňa 30.06.2017 na žalobcu. Ide o nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorej účelom bolo postúpenie práv a povinností vyplývajúcich z nároku na náhradu škody, ktorá bola uplatnená v presne špecifikovanom trestnom konaní. Predmetná dohoda o postúpení práv a povinností je určitá a platná. Pokiaľ ide o otázku pasívnej vecnej legitímácie, z vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/85/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2016 jednoznačne vyplýva, že osobou zodpovednou za protiprávne konanie v podobe neoprávneného nakladania s odpadmi ako i za spôsobenú škodu je žalovaný. S poukazom na § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Úlohou súdu v občianskom súdnom konaní, na ktoré bol poškodený odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody je vykonať dokazovanie vo vzťahu k výške škody, avšak nie k otázke pasívnej vecnej legitímácie, keďže táto je založená priamo odsudzujúcim rozsudkom súdu v trestnom konaní. S takýmto výkladom sa stotožňuje i rozhodovacia prax súdov (rozsudok Okresný súd Liptovský Mikuláš 20C/69/2016 zo dňa 05.12.2016, Nález Ústavného súdu SR z 23.11.2011 I.ÚS 269/2011 zo dňa 29.05.2014 sp. zn. III.ÚS 507/2013). Pokiaľ ide o žalovaným spomínané rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Ružomberku zo dňa 04.03.2013, podľa ktorých zodpovedným subjektom za umiestnenie odpadu na poškodených pozemkoch žalobcu je spoločnosť Florance s.r.o., respektíve NITRAVASTAV s.r.o., k týmto rozhodnutiam sa vyjadril vo svojom odôvodnení i Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 06.06.2017 sp. zn. 3Tdo/18/2017, ktorým bolo dovolanie žalovaného odmietnuté. V súvislosti s námietkami žalovaného voči vzniku škody, respektíve výške škody poukázal žalobca opätovne na Znalecký posudok Ing. Ivana Čierneho č.32/2014 zo dňa 15.05.2014, s tým, že zavedenie pozemkov inertným odpadom spôsobilo zníženie ich hodnoty v porovnaní s ich stavom pred zasypaním, čo jednoznačne potvrdil i znalec Ing. Ivan Čierny vo svojom znaleckom posudku. Poukázal ďalej na záver odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline, v zmysle ktorého odôvodnenia krajský súd sa nestotožňuje s konštatovaním prokurátora, respektíve obžalovaného, že konaním obžalovaného nemohla byť spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. ako vlastníčkovi pozemkov, na ktoré bol navezený odpad, spôsobená škoda spočívajúca v poškodení pozemkov. Aj keď pozemky boli určené na vybudovanie skládky, je zrejmé, že v čase spáchania skutku obžalovaným ešte ako skládka neslúžili. Pokiaľ sa však hodnota pozemkov znížila v dôsledku ich navezenia odpadom, nemožno konštatovať, že takéto zníženie hodnoty pozemkov nie je možné považovať za škodu. Rovnako nárok na ušlý zisk je nepochybný, znalec Ing. Ivan Čierny pri určovaní výšky ušlého zisku vychádzal z cenníkov viacerých spoločností, ktoré sa zaoberajú uskladnením inertného odpadu, pričom ušlý zisk sa v tomto prípade počíta vo formáte eur za tonu uskladneného odpadu. Časové hľadisko uskladnenia odpadu je v tomto prípade bezpredmetné. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď poškodeného, konateľa spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. zo dňa 10.07.2013 Milana Budiaka.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (č.l.120-126) sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu. Opätovne poukázal na to, že predmetná dohoda je neplatná pre nedostatok určitosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože neobsahuje dostatočnú identifikáciu práv a povinností z titulu nároku na náhradu škody, ktoré mali byť postúpené na žalobcu. Zákon vyžaduje k platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky písomnú formu, zároveň predpokladá, že z hľadiska určitosti je zmluva o postúpení platná len vtedy, keď je v nej jednoznačne určená prevádzaná pohľadávka takým spôsobom, aby bolo zistiteľné, aká pohľadávka je predmetom postúpenia a aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. Zo znenia predmetnej dohody „ predmetom tejto dohody je postúpenie práva a povinnosti...z titulu nároku na náhradu škody, s ktorým bol účastník odkázaný na občianske súdne konanie.. " nie je možné určiť, či medzi postupovanými právami bola vôbec nejaká pohľadávka. Ak mala byť predmetom postúpenia aj pohľadávka spoločnosti J.K.B.2 spol. s r. o. voči Žalovanému z titulu náhrady škody, z predmetnej

dohody nie je zrejmé, či sa malo jednať o pohľadávku z titulu náhrady škody z dôvodu zníženia hodnoty pozemkov alebo pohľadávku z titulu náhrady škody vo forme ušlého zisku z dôvodu nemožnosti užívania pozemkov. Žalovaný pritom poukazuje na tú skutočnosť, že spoločnosť J.K.B.2 spol. s. r. o. si v trestnom konaní uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške najmenej 125.356.- EUR, ktorá mala byť spôsobená znehodnotením pozemkov navezením odpadu. Z predmetnej dohody rovnako nie je zrejmá ani výška postupovanej pohľadávky. Žalovaný navyše namieta aj tú skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že spoločnosť J.K.B.2 spol. s. r. o. disponovala voči žalovanému platnou pohľadávkou z titulu nároku na náhradu škody a preto je dohoda o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017 neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože nikto nemôže previesť viac práv ako má („nemo plus iuris transfere potest quam ipse habet“). Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného sa s týmto názorom žalobcu sa žalovaný nestotožňuje. Podľa názoru žalovaného je potrebné dôkladne odlišovať trestnoprávnu a občianskoprávnu zodpovednosť s poukazom na ust. § 19 ods. 1 Trestného zákona, § 420 ods. 1 a ods.2 Občianskeho zákonníka, v čase, keď mal žalovaný dávať príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného odpadu bol konateľom spoločnosti Florance s. r. o. so sídlom Trnavská 112. 821 01 Bratislava, IČO: 45 001 197, ktorá bola vlastníkom nehnuteľností, z ktorých mal odpad pochádzať. Teda ak aj žalovaný dával príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného odpadu, tieto dával ako konateľ spoločnosti Florance s. r. o. pri výkone činnosti pre spoločnosť Florance s. r. o. Z týchto dôvodov je v zmysle § 420 ods.2 Občianskeho zákonníka zodpovednou osobou za prípadne vzniknutú škodu spoločnosť Florance s. r. o.. Žalovaný pritom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Cdo/685/2013 zo dňa 27.05.2014, v súlade s ktorým je i rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/188/2015 zo dňa 21.03.2016 a rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/220/2016 zo dňa 31.01.2017, ktoré sa zaoberali obdobným prípadom. Žalovaný má za to, že opačné závery, ako sú uvedené vo vyššie citovaných rozhodnutiach, nie je možné vyvodiť ani z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS/269/2011 a sp. zn. III. ÚS 507/2013, na ktoré vo svojom vyjadrení poukazuje žalobca. Zo žalobcom citovaných nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva len to, že rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými. resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnosti konaní. t.j. o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný bol odsúdený v trestnom konaní za trestný čin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods.1, ods.4 Trestného zákona. Zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi sa nezhodujú s okolnosťami relevantnými. resp. rozhodnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní. Zákonným znakom skutkovej podstaty tohto trestného činu nie je spôsobenie škody na cudzom majetku. Pri tomto trestnom čine sa skúma rozsah činu. Podľa § 124 ods.3 sa rozsahom činu pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené. Okrem toho žalovaný opätovne poukazuje na rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Ružomberku č. OA2013/00014-26 zo dňa 04.03.2013 a č. OA2013/00014-27 zo dňa 04.03.2013. z ktorých uplyva, že Obvodný úrad životného prostredia v Ružomberku ako osoby zodpovedné za umiestnenie odpadu na pozemkoch určil spoločnosť Florance s. r. o. a spoločnosť NITRAVASTAV, s.r.o. so sídlom Ružová 93/739. 949 01 Nitra. IČO: 45 595 909. Práve tieto rozhodnutia Obvodného úradu Ružomberok sú podstatné pre posúdenie občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za škodu (aj keď neboli podstatné pre posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti). Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný má za to, že nároky uplatnené žalobcom v tomto konaní voči nemu ako fyzickej osobe sú nedôvodné. K vzniku a výške škody zotrval žalovaný na doterajších vyjadreniach s tým, že z nijakého dôkazu predloženého žalobcom v tomto konaní nevyplyva, že by spoločnosť J.K.B.2. spol. s r.o. disponovala nárokom voči žalovanému na náhradu škody z dôvodu zmenšenia hodnoty pozemkov. Ak by aj k nejakej škode spočívajúcej v zmenšení hodnoty pozemkov z dôvodu ich zavezenia inertným odpadom došlo, táto škoda bude odstránená naturálnou formou - navrátením do pôvodného stavu, keďže rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2016 bolo žalovanému prikázané v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na vlastné náklady odstrániť z pozemkov parc. č. D. XXXX,XXXX/X, XXXX a XXXX v k.ú. Ružomberok odpad v množstve 16.928,3 m3. Žalovaný toto rozhodnutie rešpektuje a uvedený odpad z týchto pozemkov odstráni. Podľa právnej teórie a ustálenej rozhodovacej praxe súdov nie je možné. aby bola jedna a tá istá škoda nahradená súčasne navrátením do pôvodného stavu (naturálna reštitúcia) a zároveň aj v peniazoch (finančná reparácia).(Najvyšší súd Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 376 /2006 zo dňa 21.11.2007) Vo vzťahu k vzniku ušlého zisku žalobca vo svojom

vyjadrení uvádza, že vznik ušlého zisku je v tomto prípade nepochybný. Znalec Ing. Ivan Čierny pri určovaní výšky ušlého zisku vychádzal z cenníkov viacerých spoločností, ktoré sa zaoberajú uskladnením inertného odpadu, pričom ušlý zisk sa v tomto prípade počíta vo formáte eur za tonu uskladneného odpadu. S týmito tvrdeniami žalobcu sa žalovaný nestotožňuje. Ušlý zisk, ktorého náhrady sa žalobca domáha v tomto konaní je len hypotetickým ušlým ziskom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov však pri náhrade škody vo forme ušlého zisku musí byť existencia ušlého zisku vždy bezpečne preukázaná. Za ušlý zisk teda nemožno považovať hypotetický ušlý zisk, ktorý nemá žiadny konkrétny preukázateľný základ. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 M Cdo 1/2011 zo dňa 29.11.2011 „Pri posudzovaní ušlého zisku nepostačuje len pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného v budúcnosti, ale musí byť stanovené naisto, že pri pravidelnom behu veci, pokiaľ by nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku. Pri výške ušlého zisku je určujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri určení (a preukázaní) ušlého zisku v tomto konaní nie je možné vychádzať z porovnania cenníkov viacerých spoločností, ktoré sa zaoberajú uskladnením inertného odpadu. (por. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2434/2004) Navyše ak spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. kupovala pozemky s tým, že vedela, že kupuje pozemky zavezené inertným odpadom (čo je preukázané viacerými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise), musela si byť zároveň vedomá toho, že na týchto pozemkoch už nebude možné uskladniť ďalší odpad a teda že nebude môcť dosahovať príjem za uskladnenie odpadu na týchto pozemkoch. Dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody vrátane presnej výšky škody, ktorej náhrady sa žalobca domáha v tomto konaní, znáša práve žalobca. Žalobca ohľadom výšky škody, ktorú mal spôsobiť žalovaný, odkazuje na znalecký posudok č. 32/2014 zo dňa 15.05.2014 vyhotovený znalcom v odbore stavebníctvo, odvetví odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, pozemné stavby Ing. Ivanom Čiernym. Tento však nie je hodnoverným a dostatočným podkladom na preukázanie výšky škody. Znalecký posudok, ktorý si dala vypracovať spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. vychádza z neobjektívnych podkladov a obsahuje len približné odhady a prepočty podľa výmery pozemkov, ktoré vlastnila spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. ku všetkým zavezeným pozemkom. Samotný znalec vo viacerých častiach znaleckého posudku uviedol, že ..odhad výšky poplatku potrebného v prípade, ak by bolo uskladnenie stavebnej sute a iného odpadu spoplatnené, a to na každý pozemok zvlášť, nie je možné zistiť, nakoľko nie je k dispozícii kubatúra navezenej sute a iného odpadu zvlášť pre každý pozemok. Pri určení rozsahu činu súd v trestnom konaní vychádzal z odborného vyjadrenia Ing. Jozefa Vrábela, nie zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. Ivanom Čiernym. Okrem toho žalovaný uvádza, že škoda, ktorej náhrady sa žalobca domáha v tomto konaní, nie je škodou na životnom prostredí, ale škodou vzniknutou zmenšením hodnoty pozemkov a škodou vo forme ušlého zisku. Výšku takejto škody je však potrebné presne preukázať, čo však žalobca neučinil.

6. Na pojednávaní konanom dňa 08.03.2018 sporové strany zotrvali na svojej doterajšej argumentácii a vyjadreniach. Žalovaný opätovne namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, predmetnú dohodu o postúpení práv a povinností zo dňa 30.06.2017 považuje za neplatnú v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka ako aj § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom v tejto súvislosti bolo podané spoločníkom spoločnosti JKB2 spol. s r.o. X.om Oravkinom trestné oznámenie, pričom pokiaľ sa konajúca osoba v súvislosti s určitým právnym úkonom dopustila trestného činu, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka konala v rozpore s týmto ustanovením Občianskeho zákonníka a preto je tento úkon neplatný.

7. Na pojednávaní konanom dňa 15.10.2019 žalovaný uviedol, že predmetné pozemky nadobudla spoločnosť Florance, keď kúpili Tehelňu, bola tam jedna stará budova, ktorú chcel kúpiť p. B. a v nej bola vyvezená, vykopaná hlina, ktorá sa používala na ďalšie spracovanie. Keď sa p. B. predávala hala, najali na vývoz firmu NepraStav a p. O.. Po právoplatnom skončení trestného konania chcel žalovaný robiť na vývoze v zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline, oboznámil Technické služba a p. Budiaka, že ide odpad vyviezť, pričom mu bolo povedané, že musí rešpektovať nejaké základné veci, že nesmie brániť vo výkone činnosti, že musí absolvovať preškolenie pretože ide o banský dobývací priestor. Žalovaný to mal geometricky zamerané, dokonca tam bol aj probačný úradník, s ktorým to bolo aj nafotené, dohodlo sa, že sa to bude evidovať na skládke a potom ako začal odpad žalovaný vyvážať, p. Milan Budiak podal na žalovaného trestné oznámenie za poškodzovanie vecí, čiže samotný poškodený bráni žalovanému vo výkone činnosti, ktorá mu vyplýva z odsudzujúceho trestného rozsudku. Nikdy to nebolo určené na výstavbu, alebo ako stavebný pozemok. Pokiaľ ide o vývoz odpadu, súd ho zaviazal vyviezť 16930

kubíkov z pozemkov p. Budiaka a pozemkov technických služieb. V súčasnosti sú na týchto pozemkoch zavezené kopy minimálne 20 metrov.

8. Svedok Ing. X. Oravkin konateľ spoločnosti J.K.B.2 uviedol, že so spoločnosťou J.K.B.2, ktorá mala pohľadávku voči p. Q. táto bola prevedená za 1,- euro na spoločnosť ES-RD, kde je spoločníkom Matúš Budiak. Spoločníkom spoločnosti J.K.B.2 je svedok a Ing. Miroslav Budiak, otec Matúša Budiaka. Svedok vypovedal, že napadol platnosť uznesenia prijatého na valnom zhromaždení konanom v roku 2017 kde uvedená pohľadávka bola prevedená na spoločnosť ES-RD za 1,- euro, ako aj ďalšie majetkové prevody v hodnote zhruba 700.000,- eur na spoločnosť MAB 04, kde je spoločníkom a konateľom Ing. Miroslav Budiak. K samotnej prejednávanej veci svedok vypovedal, že pozemky, na ktorých je skládka inertného odpadu boli kupované od spoločnosti SETA v roku 2012, respektíve 2013 s tým, že na týchto pozemkoch mala byť skládka inertného odpadu. Ešte pred kúpou týchto pozemkov od spoločnosti SETA p. Q. so svojou spoločnosťou zaviezli časť inertného odpadu aj na pozemok spoločnosti J.K.B.2, táto spoločnosť ktorej bol svedok spoločníkom kupovala uvedené pozemky v takom stave, v akom ich kupovali, čiže aj s odpadom. Trestné oznámenie, ktoré podala svedok v súvislosti s uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou J.K.B.2 a ES-RD bolo zamietnuté z dôvodu, že spoločnosti J.K.B.2 nevznikla škoda. Na predmetné pozemky sa kontinuálne navážala zemina aj iný odpad, dokonca nebezpečný odpad. Uvedenú skládku na týchto pozemkoch spravuje Q. O.. V rokoch 2012-2013 bola cena za jednu tonu inertného odpadu 2,- eurá. Svedok zdôraznil, že pohľadávka spoločnosti J.K.B.2 v hodnote 217.000,- eur bola postúpená na žalobcu za 1,- euro, tým je spoločnosť J.K.B.2 poškodená. Ohľadne neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia prebiehalo na tunajšom súde konanie 1Cb/9/2018, ktoré nie je právoplatne skončené. Svedok ďalej uviedol, že sú podané aj ďalšie trestného oznámenia a prebiehajú aj ďalšie konanie, ktoré doposiaľ však nie sú skončené.

9. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s obsahom listín založených v spise, predložených žalobcom, a to:

- Dohoda o postúpení práv a povinností zo dňa 30.06.2017 (č.l.6-7 spisu),
- rozsudok Krajského súdu v Žiline 3To/79/2016-681 (č.l.9-14 spisu) a rozsudok Okresného súdu Ružomberok 1T/85/2014-639 (č.l.15-20 spisu),
- upovedomenie o úkone preštudovania spisu (č.l.21 spisu),
- Znalecký posudok č.32/2014 (č.l.23-54 spisu),

ako aj s obsahom listín predložených žalovaným:

- Kúpna zmluva medzi predávajúcim SETA Tehelne a.s. a kupujúcim J.K.B.2 spol. s r.o. zo dňa 08.02.2013 (č.l.68-72 spisu),
- rozhodnutie Mesta Ružomberok zo dňa 10.12.2010 (č.l.74-75 spisu),
- rozhodnutie Obvodný úrad životného prostredia v Ružomberku zo dňa 04.03.2013 (č.l.76-77 spisu), ako aj rozhodnutie Obvodný úrad životného prostredia v Ružomberku zo dňa 04.03.2013 (č.l.86-87 spisu),
- sťažnosť adresovaná Ústavnému súdu zo dňa 04.08.2017 (č.l.83-85 spisu),
- vyjadrenie Okresnej prokuratúry Ružomberok k dovolaniu odsúdeného (č.l.88-89 spisu),
- zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného G. V. zo dňa 25.09.2013 (č.l.92-93 spisu),
- zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného Q. O. zo dňa 10.07.2013 (č.l.94-95 spisu),
- trestné oznámenie X.a R. (č.l.150 a nasled. spisu),
- zápisnica o výsluchu X.a Q. v konaní ČVS:ORP-328/OO-RK-2019 (č.l.235-237 spisu),
- emailová korešpondencia medzi žalovaným a právnym zástupcom žalobcu (č.l.238-245 spisu),
- uznesenie ČVS:ORP-328/OO-RK-2019 zo dňa 10.10.2019 (č.l.246-247 spisu),
- stanovenie ceny uskladnenia výkopovej zeminy a stavebnej sute zo dňa 16.09.2019 (č.l.248 spisu).

10. Súd sa ďalej oboznámil i s podstatným obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/85/2014.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k.1T/85/2014-639 zo dňa 25.04.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 3To/79/2016-681 zo dňa 06.10.2016 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe popísanom vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k.1T/85/2014-639 a obsiahnutom i v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s

podmienečným odkladom a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá bola stanovená na 3 roky. Zároveň podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona bolo prikázané obžalovanému (v prejednávanej veci žalovanému) v skúšobnej dobe na vlastné náklady odstrániť z pozemkov parcelné č. D. XXXX/X, D. XXXX, D. XXXX a D. XXXX v k. ú. Ružomberok, ktoré sú vo vlastníctve Technických služieb Ružomberok a.s. a J.K.B.2 s.r.o. Vyšné Matejkovo 28, Ružomberok odpad v množstve 16.928,3m³. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená spoločnosť J. K.B.2 s.r.o. Vyšné Matejkovo 28, Ružomberok odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 06.10.2016. Dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.06.2017 sp. zn. 3Tdo/18/2017 bolo odmietnuté. Žalovaný podal v súvislosti s vyššie citovanými rozhodnutiami súdov dňa 07.08.2017 Ústavnému súdu SR ústavnú sťažnosť, ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl.46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 46 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, a práva podľa čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom Ústavný súd Nálezom zo dňa 13.06.2019 IV. ÚS 85/2018-37 ústavnej sťažnosti nevyhovetl.

12. V súdnej veci sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady spôsobenej škody v celkovej výške 217.164,84 eur, ktorá pozostáva zo škody spôsobenej na pozemkoch vo vlastníctve spoločnosti J.K.B.2, a to pozemkov parcelné č. D. XXXX a XXXX k. ú. Ružomberok zapísané na LV č. XXXX k. ú. Ružomberok vo výške 125.356,- eur, ktorá suma predstavuje znehodnotenie predmetných pozemkov vyčíslené znalcom Ing. Ivanom Čiernym v Znaleckom posudku č.32/2014 zo dňa 15.05.2014 ako rozdiel v hodnote citovaných parciel pred a po zavezení odpadom a z ušlého zisku vo výške 91.808,84 eur stanoveného Znaleckým posudkom č.32/2014 zo dňa 15.05.2014 vypracovaného znalcom Ing. Ivanom Čiernym, ktorý Znalecký posudok vyčísli odhad výšky poplatku na celý objem sute, ktorý bol na poškodených pozemkoch uložený v prípade, že by bolo uskladnenie stavebnej sute a iného odpadu legalizované a spoplatnené.

13. Žalobca na preukázanie opodstatnenosti svojho nároku poukázal na odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Ružomberok vo veci 1T/85/2014 z 25.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 3To/79/2016-681 zo dňa 06.10.2016 ako aj vypracovaný Znalecký posudok č.32/2014 zo dňa 15.05.2014 vypracovaného znalcom Ing. Ivanom Čiernym, zapísaného v zozname znalcov pre odbor stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti, odhad hodnoty stavebných prác, pozemné stavby.

14. Žalovaný vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pasívnej vecnej legitímácie žalovaného ako aj sporoval samotnú škodu uplatnenú žalobným návrhom.

Pokiaľ ide o námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, túto žalobca odvodzuje od uzavretej Dohody o postúpení práv a povinností zo dňa 30.06.2017 (č.l.6-7 spisu), na základe ktorej spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. (označená ako účastník 1) uzavrela so spoločnosťou ES-RD 5 s.r.o. (označenej ako účastník 2) v súlade s § 169 ods. 2 Obchodného zákonníka uvedenú dohodu o postúpení práv a povinností, predmetom ktorej je „postúpenie práv a povinností účastníka 1 voči X.ovi Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z. XXXX/XXX, XXX XX J. W. z titulu nároku na náhradu škody, s ktorým bol účastník 1 odkázaný na občianske súdne konanie odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 06.10.2016 sp. zn. 3To/79/2016.“

V zmysle bodu 2.2 uvedenej dohody, „účastník 1 touto dohodou bezodplatne postupuje svoje práva na náhradu škody voči X.ovi Q. na účastníka 2 a účastník 2 súhlasí s ich nadobudnutím vo svoj prospech. S účinnosťou od momentu podpísania tejto dohody prechádzajú všetky práva a povinnosti, vrátane práv na vymáhanie škody v súdnom a exekučnom konaní na účastníka 2.“

Takto formulovaný text dohody, na základe ktorej vstúpil do práv v súvislosti s náhradou škody žalobca, žalovaný namietal a spochybňuje, keď predmetná dohoda je pre svoju neurčitosť neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, z toho dôvodu je neplatná. K postúpeniu práv a povinností špecifikovaných v bode 2.1 tejto dohody dochádza bezodplatne, v tejto súvislosti žalovaný poukázal na trestné oznámenie X.a Oravkina, spoločníka obchodnej spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. v podiele 50%, ktorý v trestnom oznámení namietal bezodplatné postúpenie pohľadávky, čím uvedenej obchodnej spoločnosti mala vzniknúť škoda minimálne vo výške 217.164,84 eur. V tejto súvislosti bol na pojednávaní konanom dňa 15.10.2019 vypočutý i svedok X. Oravkin, ktorý uviedol, že sa konalo protiprávne v roku 2017 valné

zhromaždenie, ktorého závery napadol v súdnom konaní, poukázal na ďalšie spory a trestné oznámenia v súvislosti s prevodom pohľadávky spoločnosti J.K.B.2. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 1Cb/9/2018-117 zo dňa 27.02.2019 zamietol žalobu žalobcu Ing. X. Oravkin, proti žalovanému J.K.B.2 spol. s r.o. o určenie neplatnosti valného zhromaždenia, konanie nie je právoplatne skončené. Pokiaľ ide o podané trestné oznámenie, konanie bolo vedené na odbore kriminálnej polície KRPZ v Žiline pod ČVS:KRP-24/2-VYS-ZA-2018 a ukončené 11.04.2018 vydaním uznesenia o odmietnutí veci v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

15. Vecnou legitimitáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, ide o vecnú legitimitáciu aktívnu (na strane žalobcu), alebo vecnú legitimitáciu pasívnu (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka).

Zmena v subjektoch záväzkového právneho vzťahu predpokladá, že k pôvodnej právnej skutočnosti, ktorou bol záväzkový vzťah založený, pristúpi následne ďalšia právna skutočnosť. Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom vstúpi nový veriteľ, ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na strane veriteľa. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu, a to v stave, v akom sa nachádzala v dobe postúpenia (t.j. v okamžiku účinnosti zmluvy o postúpení). Na postupníka s pohľadávkou okrem iných prechádza tiež právo na súdne uplatnenie (nárok) vrátane oprávnenia na jej vymoženie v exekučnom konaní, ako aj práva nadobudnutú pohľadávku postúpiť ďalej inému. Skutočnosťou, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práva je zmluva o postúpení pohľadávky. Procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky je, že postupník stáva sa aktívne legitimovaným na vymáhanie pohľadávky v momente, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu na neho. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotné postúpenie pohľadávky uzavretím zmluvy o postúpení vplyv na právne postavenie dlžníka nemá, dlžník je povinný splniť ten istý dlh. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu proti konkrétnemu dlžníkovi.

16. V súvislosti s námietkami žalovaného vo vzťahu k platnosti Dohody o postúpení práv a povinností súd uvádza, že ustanovenie § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, okrem písomnej formy zmluvy o postúpení pohľadávky neobsahuje žiadne osobitné obsahové náležitosti zmluvy, všeobecne však platí, že zmluva musí byť určitá, čo v prípade zmluvy o postúpení pohľadávky znamená, že z nej musí byť zrejmé, kto je v postavení postupcu, postupníka, dlžníka, musí byť zrejmá aj samotná pohľadávka tak, aby bola identifikovateľná a nezameniteľná. V otázke určitosti prejavu, judikatúra súdov dospela k záveru, že ak nemá postupca voči dlžníkovi v čase postúpenia inú pohľadávku s predmetom plnenia rovnakého druhu ako u postupovanej pohľadávky (teda zameniteľnú pohľadávku s postupovanou pohľadávkou), treba mať za to, že postúpenie pohľadávky je v zmluve o postúpení pohľadávky uzatvorenej v zmysle § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka dostatočne identifikované aj vtedy, ak je vymedzená len údajom o osobe dlžníka a predmetu plnenia (napr. rozsudok Najvyššieho súdu

ČR 29Cdo 1890/2011). Zmluva o postúpení pohľadávky je právnou skutočnosťou, ktorej existencia má za následok prevod pohľadávky. Postúpením pohľadávky dochádza iba k zmene veriteľa pri zachovaní ostatných práv a povinností vyplývajúcich z pôvodného zmluvného vzťahu. Z uvedené vyplýva, že vzťahy medzi postupcom a postupníkom, ktoré vznikli na základe zmluvy o postúpení pohľadávky sú v zásade iba vnútornými vzťahmi postupcu a postupníka.

17. Požiadavka určitosti zmluvy o postúpení pohľadávok je naplnená aj v prípade, ak je súhrn postupovaných pohľadávok označený osobou dlžníka a právnym dôvodom ich vzniku, bez toho aby postupované pohľadávky museli byť v predmetnej zmluve výslovne jednotlivo identifikované. Konštantná judikatúra zastáva stanovisko, že základným nevyhnutným kritériom pre individualizáciu pohľadávky je jej nezameniteľnosť s inou pohľadávkou (23Cdo 4297/2010, 29Cdo 1890/2011, 32Odo 523/2005). Možno teda konštatovať, že predmetná zmluva musí obsahovať označenie zmluvných strán (postupcu a postupníka), vymedzenie postupovanej pohľadávky spôsobom, z ktorého bude jednoznačne zistiteľné, aká pohľadávka je predmetom postúpenia a musí byť v nej vyjadrená vôľa zmluvných strán smerujúca k zmene v osobe veriteľa postupovanej pohľadávky. Označenie predmetu prevádzanej pohľadávky môže byť vymedzené označením predmetu plnenia, prípadne právneho dôvodu plnenia tak, aby postupovaná pohľadávka nemohla byť zameniteľná s inou pohľadávkou. V danom prípade Dohoda o postúpení práv a povinností zo dňa 30.06.2017 vymedzuje predmet postúpenia medzi postupcom (účastník 1) a postupníkom (účastník 2), pričom prevádzaná pohľadávka je identifikovaná titulom náhrady škody, s ktorým bol účastník 1 teda spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. odkázaná na občianske súdne konanie odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 06.10.2016 sp. zn. 3To 79/2016. Z uvedenej formulácie jednoznačne vyplýva, že predmetom postúpenia je právo spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. na náhradu škody voči X.ovi Q. na spoločnosť žalobcu, ide o nárok na náhradu škody v zmysle odsudzujúceho rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 06.10.2016 sp. zn. 3To 79/2016. Podľa názoru súdu takáto identifikácia je z pohľadu požiadaviek na určitosť postupovanej pohľadávky dostatočná a postupovaná pohľadávka vzhľadom na odkaz - odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 06.10.2016 sp. zn. 3To 79/2016 nie je zameniteľná s inou pohľadávkou. Z uvedeného dôvodu súd má za to, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v prebiehajúcom konaní, keď predmetnou dohodou zo dňa 30.06.2017 boli na žalobcu postúpené práva na náhradu škodu v zmysle citovaného odsudzujúceho rozsudku voči X.ovi Q..

18. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v uvedenom konaní, keď podľa názoru žalovaného osobou zodpovednou za umiestnenie odpadu na predmetných pozemkoch v rozpore so zákonom o odpadoch je spoločnosť Florance s.r.o., v ktorej bol žalovaný konateľom v období, keď mal dávať príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného (mesiac október 2011 - február 2012), a z týchto dôvodov je daná zodpovednosť za vzniknutú škodu v zmysle § 420 ods.2 Občianskeho zákonníka, súd sa s takouto argumentáciou žalovaného nestotožnil. Vychádzajúc z výroku rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/85/2014 zo dňa 25.04.2016 súd mal jednoznačne za preukázané, že osobu zodpovednou za protiprávne konanie v podobe neoprávneného nakladania s odpadmi je žalovaný. S poukazom na § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom kto ho spáchal. Zo žiadnej skutkovej vety citovaného rozsudku Okresného súdu Ružomberok 1T/85/2014 nevyplýva, že by sa protiprávneho konania dopúšťal žalovaný ako konateľ spoločnosti Florance s.r.o. S poukazom na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.05.2012 sp. zn. 1Obdo 41/2011, Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 269/2011 súd má za to, že za škodu spôsobenú trestným činom zodpovedá priamo škodca - páchatel trestného činu. Z citovaného trestného rozsudku jednoznačne vyplýva, že práve žalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu nedovoleného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods.1, ods.4 Trestného zákona, v jeho prípade ide o úmyselné zavinenie minimálne v rozsahu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že práve žalovaný vydával pokyny súvisiace s vývozom odpadu na miesta, ktoré na to neboli určené. Aby súd mohol vyhodnotiť uvedené konanie žalovaného ako konanie konateľa spoločnosti Florance s.r.o. a aplikovať ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, musel by byť preukázaný miestny, časový a vecný (vnútorný, účelový) vzťah k činnosti, pri ktorej bola škoda spôsobená k prevádzkovej činnosti právnickej osoby Florance s.r.o.. Uvedené konanie žalovaného by muselo byť v priamej, miestnej a časovej súvislosti k plneniu úloh právnickej osoby vzhľadom na predmet jej činnosti (podnikania). Tieto súvislosti súd nemal za preukázané, ani nevyplývajú z vykonaného dokazovania a ani v rámci trestného konania neboli preukázané, žeby uvedené pokyny a príkazy na umiestnenie odpadu v rozpore so

zákonom o odpadoch vydával žalovaný ako konateľ spoločnosti Florance s.r.o., preto súd je toho názoru, že v danom prípade je daná zodpovednosť žalovaného v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

19. Majúc za preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v prebiehajúcom súdnom konaní ako aj pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného, súd sa v ďalšom zaoberal zodpovednosťou žalovaného za spôsobenú škodu, pričom predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, súd nemal pochybnosti o tom, že zo strany žalovaného jeho konaním došlo k porušeniu právnej povinnosti, v dôsledku čoho bol uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Ďalším zodpovednostným predpokladom je existencia škody. Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného objektívne vyjadriteľná peniazmi, pričom sa rozlišuje skutočná škoda a ušlý zisk. Za skutočnú škodu na veci je potrebné považovať takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu. Vzhľadom na špecifickosť trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi v súvislosti so spôsobením prípadnej majetkovej škody, Krajský súd v Žiline odkázal poškodenú spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. Vyšné Matejkovo s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V rámci prebiehajúceho civilného sporového konania musí súd posudzovať celý skutkový základ uplatňovaného nároku, pričom súd nie je viazaný úvahami obsiahnutými v rozsudku Krajského súdu v Žiline 3To 79/2016 o vzniku škody. V prebiehajúcom trestnom konaní bolo umožnené spoločnosti J.K.B.2 uplatniť si nárok na náhradu škody, avšak vzhľadom k tomu, že pre ustálenie škody a jej výšky je potrebné ďalšie dokazovanie, bola poškodená spoločnosť odkázaná na občianske súdne konanie. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a pojmového vymedzenia „skutočná škoda“ súd nemal za preukázaný vznik škody na strane žalobcu, respektíve jeho právneho predchodcu (spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o.), i keď žalobca poukazuje na vypracovaný Znalecký posudok č.32/2014, ktorým vykonal analýzu hodnoty pozemkov parcelné č. D. XXXX a XXXX k. ú. Y. pred a po zasypaní stavebnou, respektíve tehelnou suťou, pričom rozdiel v prípadoch oboch pozemkoch predstavuje ich znehodnotenie vo výške 125.356,- eur. Samotnému žalobcovi, respektíve jeho právnenému predchodcovi nevznikla žiadna škoda spočívajúca v znehodnotení pozemkov vo výške 125.356,- eur, keď spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. Kúpnu zmluvou zo dňa 08.02.2013 kupovala predmetné pozemky parcelné č. D. XXXX a XXXX k. ú. Y. zapísané na LV č.XXXX k. ú. Y. tak, ako boli ohliadnuté kupujúcim, ktorý v zmysle zmluvných dojednaní vyhlásil, že sa s predmetom kúpy riadne oboznámil, a to konkrétne s reálnym stavom, ktorý zistil osobnou ohliadkou. V čase uzavretia predmetnej Kúpnej zmluvy zo dňa 08.02.2013, ktorej vklad bol povolený správou katastra dňa 09.01.2014, boli prevádzané pozemky zanesené stavebným odpadom, ktorú skutočnosť potvrdila vo svojej výpovedi v trestnom konaní i svedkyňa G. V., ktorá sa vyjadrila v tom zmysle, že spoločnosť SETA Tehelne a.s. predávala spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. ako kupujúcemu pozemky v stave, v akom sa nachádzali v uvedenej dobe. K zavezeniu pozemkov odpadom malo dôjsť podľa rozsudku 1T/85/2014 v období mesiacov október 2011 až február 2012, k uzavretiu Kúpnej zmluvy došlo dňa 08.02.2013. Z uvedeného vyplýva, že nie je zrejmé, aká majetková škoda mal vzniknúť spoločnosti J.K.B.2, keď možno logicky usudzovať, že stanovená kúpna cena za predaj predmetných pozemkov zohľadňuje ich aktuálny stav. Za škodu je potrebné považovať majetkovú ujmu, zmenšenie majetku poškodeného, prípadne náklady nevyhnutné na dosiahnutie predošlého stavu. Zo strany žalobcu, respektíve jeho právneho predchodcu nedošlo nadobudnutím predmetných pozemkov k zmenšeniu majetku. Kupujúci, teda spoločnosť J.K.B.2 spol. s r. o. mala vedomosť o tom, v akom stave nadobúda do svojho vlastníctva predmetné pozemky. Pokiaľ žalovaný protiprávnym konaním naviezol na predmetné pozemky odpad, pričom za takéto konanie bol postihnutý vyššie citovanými trestnými rozsudkami, Krajský súd v Žiline uložil žalovanému s poukazom na § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona povinnosť, a to na vlastné náklady odstrániť z týchto pozemkov odpad v stanovenom množstve 16.928,3m³, pričom uloženie takejto povinnosti považuje Krajský súd vzhľadom na charakter trestného činu a spôsobený následok za účelné a spravodlivé.

20. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu ušlého zisku v zmysle vyčíslenia stanoveného Znaleckým posudkom č.32/2014 zo dňa 15.05.2014 na sumu 91.808,84 eur, ktorá suma predstavuje ušlý zisk vo vzťahu k výmere pozemkov žalobcu, ktoré boli zavezené neoprávnené stavebným a iným odpadom, pričom ušlý zisk je stanovený odhadom výšky poplatku na celý objem sute, ktorý bol na týchto pozemkoch uložený, a to za predpokladu, žeby uskladnenie stavebnej sute a iného

odpadu na uvedených pozemkoch bolo legalizované a spoplatnené. Ušlým ziskom je potrebné rozumieť ujmu spočívajúcu v tom, že v dôsledku škodnej udalosti u poškodeného nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať vzhľadom na pravidelný chod veci. Ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného prínosu, pričom pre určenie výšky ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, teda o aký konkrétny reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Spôsob zisťovania výšky ušlého zisku závisí od skutkových okolností a od tvrdení poškodeného o konkrétnych okolnostiach, z ktorých vyvodzuje, že v rozhodnom období by dosahoval pri svojom podnikaní zisk, o ktorý prišiel. Z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 269/2006: „Tvrdenie zmarenia zamýšľaného podnikateľského zámeru poškodeného samo o sebe na odškodnenie nestačí, respektíve poškodený musí preukázať, že mal zabezpečené predpoklady na tzv. pravidelný chod veci, teda že v prípadoch, kedy je na prevádzkovanie zárobkovej činnosti potrebné splnenie určitých podmienok, napr. licencia, registrácia a pod.) bol reálny predpoklad ich dosiahnutia, ak by nepriaznivo nezasiahla škodná udalosť“. Ušlý zisk teda nemôže predstavovať len tvrdené zmarenie zamýšľaného podnikateľského alebo iného zárobkového zámeru, ak plánovaný majetkový prínos nie je podložený už existujúcimi alebo dosiahnuteľnými okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že k zamýšľanému zisku by skutočne došlo, ak by nenastala škodná udalosť. V danom prípade Znalecký posudok č.32/2014 len odhadom výšky poplatku stanovil ušlý zisk, pre prípad ak by bolo uskladnenie stavebnej sute alebo iného odpadu spoplatnené. V čase protiprávneho konania žalovaného a teda v období vzniku žalobcom tvrdenej škody spoločnosť J.K.B.2 spol. s r.o. nemala v predmete podnikania nakladanie s odpadom, prípadne uskladnenie odpadu za stanovené poplatky. Výpočet ušlého zisku vychádzajúci zo Znaleckého posudku č.32/2014 je čisto hypotetický, nereagujúci na reálnu činnosť spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. a ani nie je možné zistiť, v rozhodnom období, aký by dosahoval žalobca pri svojom podnikaní zisk, o ktorý prišiel.

21. Na základe vyššie uvedeného, keďže súd nemal za preukázanú zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu a to z dôvodu absencie základného predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu, ktorým je existencia škody, súd žalobu ako nedôvodnú a nepreukázanú v celom rozsahu zamietol. Jedinou povinnosťou, ktorá zaťažuje žalovaného, ktorý bol za protiprávne konanie postihnutý rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/85/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 3To 79/2016 je povinnosť žalovaného na vlastné náklady odstrániť z vymedzených pozemkov vo vlastníctve Technických služieb Ružomberok a.s. a J.K.B.2 spol. s r.o. odpad v množstve 16.928,3m³. Týmto dôjde k odstráneniu škodlivého následku spôsobeného protiprávnym konaním žalovaného a predmetné pozemky by mali byť uvedené do stavu pôvodného, čiže do stavu, v akom boli pozemky pred zavezením, respektíve zasypaním stavebnou a inou suťou a teda pred nadobudnutím týchto pozemkov do vlastníctva spoločnosti J.K.B.2, preto už aj z tohto dôvodu nemožno hovoriť o škode vzniknutej spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o., nakoľko splnením žalovanému uloženej povinnosti budú predmetné pozemky v stave ako pred zavezením odpadom, čiže ich hodnota by logicky mala byť vyššia. K splneniu povinnosti uloženej žalovanému vyššie citovaným rozsudkom Krajského súdu v Žiline je však potrebná i súčinnosť žalobcu.

22. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.